Confirmatur essentialiter quia per contra-
rios nulla contradictio in eo quod animal cog-
noscatur expresse et rationale non cognoscatur
expresse sed tantum confuse: ergo simili-
ter nulla est contradictio in eo quod animal
cognoscatur et cognoscatur rationale. Si enim
non opponuntur circa eandem entitatem realem
cognoscit expresse unam formalitatem et non
cognoscit expresse aliam quare oponentur cogno-
scit unam formalitatem et aliam non cognoscit.
nec constat quod animal denotetur cogni-
tione, et rationale non denominetur [illegible]
terminus ejusdem cognitionis, quia talis
denominatio supponit cognitionem distin-
ctam animal a rationali et proinde su-
ponit jam duas formalitates capacitas au-
tem quae datur aparte rei indistincta ut ani-
mal cognoscatur sine rationali et rationale
sine animali nec nunquam capacitas divi-
ditur quando dividuntur per intellectum
animal et rationale sed tamen ut quae
aparte rei erat capacitas adaequata in
toto homine praecisa per praecisiones men-
tis formalitates capacitates inadaequatae
et praecisio rationali praescindit
alia formalitas quod debent au-
tem non dare nec convinca-
ris argumento.

Nihil deest nec falta

orig 2°

29 Arg. 2° ñ potest nisi consequentia hujus syllogismi: at homo cognoscitur at at homo ē idem cum rationali: ergo rationale homo cognoscitur & cognoscere atque sed ex illo patet ñ posse cognosci at sine rationali: ergo ñ possunt admitti precisiones objectivae. respondetur posse negari consequentiam dicti syllogismi quia mutat suppositionem in premissis, & ñ posse negari si ñ mutaret suppositionem ideo distinguo maiori syllogismi at homo cognoscitur pro id at ē idem & rationali nego, prout ē intentionaliter distinctum concedo maiorem. Deinde distinguo minorem at homo ē idem & rationali a parte rei concedo, in suppositione facta per intellectum nego minorem & nihil colligit consequentia. Eodem modo respondendum ē ad statu reali ad statum intentionalem & nihil probant.
30. Nec obstat quod veritas propositionis sumatur ab conformitate illius cum objecto pro ut ē quia nos semper sumitur: nec aristoteles aliud docuit aliter dare ñ existente de possibilitate homo dicentibus rationibus nulla daretur perpositio vera quod nemo dicet.
31. Argues 3° quando animal attingitur precisum a rationali nihil attingitur ex parte ~~objecti distinguenti ergo ñ dantur~~ objecti distinctum a rationali siquidem at & rationale ex parte objecti ñ distinguuntur ergo ñ dantur precisiones objectivae. Respondetur negando antecedens, quia animal non est objectum talis precisionis pro ut animal ē idem

est idem cum rationali aparte rei, sed pro ut objicitur cum fundamento distinctum sive distinguibile arationali in statu arationa- li unde particula | ex parte objecti | non sumitur objectum prout est aparte rei sed prout intentionaliter terminat cognitio- nem precindentem et queritur utrum ea cog- nitio preter animal, quod cognoscit expresse cognoscat etiam rationale saltem confuse et respondemus negative quod adverte ad sensum quaes- tionis precipiat.

Subsectio 4.a

Alia argumenta soluta.

32 Argues 4.o actus intellectus sive pre- cisio est extrinseca objecto, ergo licet ab re- presentetur existere sine rationali tamen in- trinsece prout objectum intentionale est idem cum rationali nec representetur ab illo intrinsece distinctum probatur consequentia quia cognitio in tantum precindit in quantum cognoscit sed in quantum cognoscit est intrinse- ca objecto ergo etiam in quantum precindit. Hoc argumentum tangit dificultatem solven- dam a numero 41 interim negando ante- cedens argumenti et minor probationis si loquitur in sensu intentionali et concedendo illam in sensum realis sive phisico

33 Vel dicas primo intelligibilitas objectiva est prior actu intelligibili, quod etiam cognoscibilitas objectiva actus sine rationali est prior cognitione precindente: quod ante

Ante cognitionem supponitur ac distinctum a rationali siquidem supponitur cum intelligi bilitate a se indistincta et dicta antelegibi- litate entis. Respondetur enim intelegibilitate ob- jectivam esse priorem actu illius quando objectum est realiter existens ante cognitionem, quando vero existentia objecti pendet alogicione tunc existilea talis objecti est posterior ipsa cogni tione ut patet in existentia entis rationis cujus possibilitas tantum supponitur ad cognition- em actualem et existentiam objectivam. Ita etiam supponitur ad cognitionem prescindenter sola possibilitas objecti intentionaliter praecisi:

34 Obel dices 2.° solit de medio formaro sia admittanti perfectionis objective, quia siliter medium com- mune non est idem cum individuis; ac proinde negari po- terit conc. hujus sologismi — omnis homo est risibi- lis. petrus est homo. ergo petrus est risibilis: namsi colligeret consequentia eset ex illo principio — quae sunt eadem in uno 3.° sunt idem inter se: se non colligit: ergo. respondetur non posse negari consequentiam dicti sologismi quia medium (homo) habet identitatem realem cum petro et resibili de quo latius infra.

35 Arg. 5.° non potest cognosci ens in communi quin cognoscantur confuse diferensia talis entis: ergo etiam non potest cognosci animal in communi quin cognoscantur diferentiae animalis. Respon detur destingendo antecedem non cognosci ens in tota sua latitudine quin cognoscatur dred. secun do ~~...~~ quia cum talibus differentiis sepetat difi nitio

nitio entis in tota latitudine ideo tales differ-
entiae includuntur in conceptu entis absolute, sed sunt.
non potest cognosci ens, nisi quia cognoscantur ipse
rebus. nego antecedens, quia ens completum sumi
tur ut materia metafisica, ad forma metafisi
cas idest diversas, haec autem non includuntur in con
ceptu entis completi. De hoc clarius infra ad
ex professo in metafisica.

36 Arg. 6.° quando objectum delectabile
est intrinsece malum non potest voluntas illud amare
qua delectabile quin etiam amet malum. ergo
quando aliquid est intrinsece rationale non potest intellectus il-
lud cognoscere qua aliquid quin etiam cognoscat qua
rationale. R. primo negando antecedens quia sicut per
inadvertentiam vel ingnorantiam malitia talis objecti
potest voluptas juxta comunem theologorum illud
amare sine pecato vero cum merito, si moti-
vum fuerit meritorium unde confirmatur nostra
sententia. voluntas potest sine pecato amare objectum
intrinsece malum quin amet malum quia intellectus
potest proponere voluptati objectum delectabile
quod a parte rei est intrinsece malum, quin pro
ponat malitiam intrinsecam: ergo potest pre
cidere delectabilitatem a malitia intrinseca.

37 si vero intellectus proponat voluntati delec
tabilitatem et malitiam intrinsecam objecti, tunc
R. 2.° non posse voluntatem amare delecta
bilitatem quin amet malitiam et peccet, quia
voluptas fertur in objectum pro ut illi representatur
cum autem illi representetur delectabilitas

connexa

conexa imo idem cum malitia intrinseca ideo amando delectabilitatem amat etiam malitiam si non formaliter saltem consecutive. Probatur ad minus ex ponitur manifesto periculo amandi talem malitiam et ipsum in peccatum juxta comune proloquium — qui amat periculum peribit in illo.

3° Arg. Arist. ait est materia metaphisica respectu rationalis et irrationalis. sed non potest cognosci materia metaphisica sine formis metaphisicis saltem confuse. ergo probatur minor, materia fisica non potest cognosci sine formis fisicis, quia illas respicit trascendentaliter. ergo etiam materia metaphisica non potest cognosci sine formis fisicis, quia etiam illas respicit transcendentaliter. ergo non potest cognosci aliquid quod est materia metaphisica sine rationali et irrationali. R. confessa maiori destinguendo maiorem argi. et aeris et talibus non posunt cognosci materia fisica et metaphisica, quin etiam cognoscantur sue forme saltem confuse, si cognoscantur ut materie et respectus trascendentaliter concedo, si non cognoscantur ut respectus trascendentales nego minorem et consequentiam.

Animal igitur in consepta praescindente non semper cognoscitur ut materia metaphisica sed ut principium vivendi et sentiendi et licet confuse cognoscatur ut materia metaphisica non ideo cognoscuntur diferentie, quia ad hoc requirabatur cognitio minus confusa: sic quando cognoscitur ignis per se ut efectus divine omnipotentie nulo modo cognoscuntur

infeniti

infiniti calores producibiles ab igne et sole
q.a ei cognoscunti ut productivi caloris licet
haec ratio productivi confuse cognoscatur
quando cognoscunti causa ut effectus omnipo
tentie nulla enim e formaliter in igne et
sole quod simul non sit effectus omnipotentie
et productiva caloris. Idem cum proportione
dicentur de materiis fisicis ac de animali
respectu rationalis et irrationalis.

Arg. 8.o tota haec precisio consistit in
representatione actus illius: sed representatio tota
datur ex parte actus: ergo nulla datur precisio objectiva.
R. distinguendo minorem representatio activa,
sive effectiva tota datur ex parte actus concedo, re
presentatio passiva sive terminativa datur ex p.te
actus nego minorem q.a in precisione cognitiva
est dari representative precidens activa, et effec
tive et haec datur ex p.te actus illius talis enim
actus formaliter representans dicitur precindi
obiectivi deinde obiectum e formaliter repre
sentatum sive precisum et hoc sextum e
dari ex p.te objecti unde q.a actus est qui pre
scindit obiectum quod precinditur, ideo ponimus pre
cisionem et representationem activam ex p.te
actus passiva sive terminativam ex p.te obti quod
terminat cognitionem

3.o Arg. 9.o ex eo daretur ut ... precisum
q.a ... hom et ... conveniunt in principio
operationum viventis sensitivi sed etiam ratione
hom. divorcio. ... conveniunt in eo quod dividum
... actus et constitutam ... humanam et leoninam

et ...

& tamen non potest presindi una ratio in qua conveniant roale & iroale: ergo non potest presindi ratio in qua conveniant at humanum & le oninum. R. distinguendo 1.am partem minoris non potest presindi una ratio in qua conveniant roale & iroale si sumantur in recta serie con sido quia ut sic 2.um se totaliter diferant di= uidendo at et constituendo speciei, ideo in recta serie nullo modo conveniunt sed totaliter diferunt; si sumantur extra rectam seriem negatur secunda pars minoris quia potest presindi ratio diferentiae quod maniat comunis ad roale & iroale sed de hoc suo loco: ad vero at tunicum in recta seria metaphisica ut principium uiventis sensiti= ui presisum a roali et iroali ideo ut sic nec est at hoi nec at bovis; sed ab utroque presindit.

40 Arg. ... tales presisio est fieret cognitionem intuitivam & per abstrativam neutro modo fieri potest: ergo. Respondeo fieri per cognitionem abstractivam quia cognositur at ... presindendo ab existentia actuali et singula ritate; sic enim modus cognoscendi non effectat de longinquo intuitivam quia rem cognosit in se sub sua singularitate ergo effectat ad no titiam abstratam quatenus abtrait a singulare existential hac proinde cognosit rem extra ... sed infra resoluendum est & hic presisio ... posit fieri per notisiam intuitivam. Reliqua ar gumenta diximus an ... Sq.

Subsectio 8.a | & per sisione quas tuemur.

sisit intele

sint intrinsece objecto precisio -

41 Non ē questio vtrum ātigas v. distinguatur intrinsece a roali in metaphisica enim retotaremus non dari distintionem virtualiter ex[illegible] inter gradus metaphisicos. ī igitur quid vel quando animal cum universale precinditur a diferentiis, talis precisio sit intrinseca vel extrinseca animali: tota controversia ē de mero nomine, ut bene notat pater Contonus in phisica disputatione 24 sectione 7a nō 6o ratio est quia ex una parte [illegible] precindens sine dubio ē extrinsecus obto ingenere phisico ad hoc enim ut esset intrinsecus obto in hoc genere debebat illi in sese et fisice aderere, qd solum habet talis [illegible] respectu sue poē non vero respectu sui obti: ex alia vero parte in eo videtur distingi 3a precindens a non precindente qd prima dicat intrinsecam edentitatem vel inter animal et roale [illegible] obti et ri ita 2a. in hac questione de nomine.

42 Sit unica resolutio precisiones dictes sunt intrinsece objectis precisis ita cum multis recentioribus pater Contonus relatus probatur 1o. ab representari insese precisum a roali id representari intrinsece precisum per cognitionem sionem precindentem: qo talis precisio ē intrinseca obti precisio. probatur maior ab representari sine intera identitate cum roali qo representari insese precisum a roali. representari enim animum sine intera identitate ratio nihil aliud est quam representari insese

precisum

precisum ab illo. sed n. aparet unde proveniat
1° hal in se̅ta precisio, nisi a cognitione: ergo cogni
tio in representando intentionaliter ē in se̅ta obto
preciso. Confirmatur q.a multi adversarii
admittunt in obto preciso unitatem a precisione
resultantem post conceptum precindentem:
sed talis unitas non resultat in obto nisi eo
modo quo obtum supponitur precisum per conceptum.
ergo si resultat in se̅te, supponit in se̅te precisum
obtum precisum a ceptum.

43. probatur 2° pricisio objectiva iuxta aliquos
contrarios consistit formaliter in actu illius representante
ut n. representato vaate. sed actus ita representatum
ē in se̅te precisum intentionaliter ut supra diceba
mus ergo talis pricisio ē in se̅ta obto quatenus inten
tionaliter reddit illum in se̅te precisum.

44 Ut tamen facilius nos expediamus
ab equivoco nominis in se̅te sciendum ē actum illius
ēe extrinsecum obto in ratione forme phisice
q.a n ē omnibus obto nec illud phisice et intrinsece
tangit. ideo omnes actus illius et voluntatis dicenti
et sunt intrinsece tanta extrinseci suis obtis. ideoque eodem
sensu dicitur et ē precisio ex se̅ta suo obto. q.°
vero actus illius representat actus sine in se̅ta iden
titate cum rationale et ita precindendo tollit
intentionaliter istam identitatem ideo dicitur
et ē in se̅tis animati non phisice, sed intentio
naliter et terminative quatenus scilicet inten
tionaliter tollit identitatem intrinsecam. alii se ex
pediunt dicendo ēe intrinsecum effective inten
tionaliter.

vero existat

15 Rem explicat pater contonius: sed parca ad
cuius et ego abeatn conseptum representantem
parientem sine albedine posteat angelus videat
parietem pro ut est agnus asp r et pro ut repre
sentatur in meo consepta sine albedine certe vide
bit aliter se habere parietem in se in meo
consepturas atque e asp r, siquidem asp r e cum
albedinem inter venientem unione in se ta et in
meo consepru e sine albedina in se ta ad pro
inde meus conseptus intentionaliter fecit muta
tionem in se in in pariete non quod illum
afficiet physice sed qua ab illo intentionaliter tolit
quid in se in sibilet albedinem in se unitam
et in hoc sensu terminative dicitur meus con
septus in se ipsi parieti simili modo dicendum
de in primi representem ut sine identi
tate cum rati e sibilet intentionaliter
et terminative in se in qua ab illo tolit
intentionaliter identitatem quam asp r habet
cum roati atque ideo intentionaliter falit muta
tionem in se in. Confirmatur qua ut preci
sum in ordine ad perdictiones ita se habet
at si realiter in se esset divisum de preci
sum a roati quod fatentur omnes admitentes
precisiones obtas. ergo qua precisio e in se in in sensu
intentionali.

16 Arg 2º aius precidens e in se extrinsecus
obto. ergo nullo modo potest e in se in. probatur
consequentia e extrinsecus obto in ratione cogniti
onis ut nos ipsi fatemur. sed ratio cogni
tionis sed ratio precisionis e omnino eadem ratio
aium

14

actum: ergo si ē intesiḡ in ratione cognionis ē
etiam intesiḡ in ratione precisidentis identitatem
intesam, sive terminative respondeo disting
uendo antecedem actus precinde ē extrinsecus obtō
hoc non afficit intrinsece fisice obiectum n̄ tollit in
tentionaliter q̄d concedo n̄ abiecto nego antecedens, ē in ea
dem sensu probationem consequentiæ cum enim
actus precidens non representet identitatem intesam
quam habet at cum roali dilitē at inten
tionaliter mutatum intese per talem precisi
onem, inde sequitur talem precisionem termi
native ē intentionaliter ēē intesam anima
li. Instabis 2º. actus nihil ponit intesum
in obiecto deinde obiectum solum prebet fundamen
tum ad duo contraditoria extrinseca n̄ vero
ē intesā: q̄ precisiones n̄ sunt intese sed ex
trinsece obtis precisis. R̄ distinguendo maio
rem nihil ponit intesum realiter et phi
sice concedo intentionaliter nego deinde distin
go minorem solum prebet fundamentum
ad duo contraditori existā in genere phi
sico concedo: in genere intentionali nego
minorem ē consequentia iusta ratione supre
dictas.

47. Instabis 2º. at per eadem formalitatem
cognionis precisidentis de nominati cognitum ē precisum:
sed deinde denominati cognitum intese. ergo vel denomi
nati precisum intese. R̄ concessa maiori distingue
ndo maiorem n̄ denominati cognitum intese hoc
ē n̄ terminat phisice ē intitative cognionem
concedo, n̄ denominati cognitum intese hoc ē
n̄ represent

ri repraesentativi inseite intentionaliter separa tam a voati nego minorem. itaque ab eadem formalitate cognitioni praescindenti denominati at cognitum et praecisum, q̄ in hac hypothesi idem ē cognosci at atque praescindit et idem ē praescindit atque taliter cognosci: unde deno minationes cogniti et praecisi in hoc casu sunt in re eadem ē solo nomine diversae. Et licet in genere physico sint ex seite obto tamen in ge nere intentionali vario sunt inseite quatenus cognitio reddit terminum illa at inseite praeci sum a voati tollendo praecisive identitatem quam cum isto habet a pr.

48 Arg 2º sufficit praecisio objectiva ex seite: ergo superflua est inseite. R distin guendo antecedens sufficit instrº nominalium ē praescindentium, concedo instrº perfecte prae scindentium nego antecedens in hac enim strª ita repraesentatur at praecisum ex pº obtiu nulla repraesentetur identitas ē voati, sed iden titas ē maxime inseite rei. gō repraesentati at sine aliquo sibi inseite: gō cognitio prae scindens aliquo modo debet ēē inseita obto. hinc inseitam praecisionem communiter supponunt licet non propriant praescindente objectivae supe rerat ventilare et intenseptae, velut est una negatio sive unita praecisioni obto exseita et al tera unitas praecisioni in obto ipsi inseita: sed de eis opportunius disputaē 2ª.

— Sectio 3ª

de natura

Utrum natura univ.lis sit objectiue simplex an composita.

49. non est questio de compositione phisica et metaphisica; quia certum est hominem v.g. componi phisice ex materia et forma et unione singularibus a p.r et comunibus per intellectum; certum deinde est eundem hominem componi metaphisice ex natura et sufsistentia a p.r existentibus, et si abstracti componiti ex natura et subsistentia comuni, atque etiam in gr.e metaphisice componi ex materia metaphisica et diferentiis sive formis metaphisicis, hoc tamen per nostros conseptus tantum cum fundamento in re. Sola controversia est an natura univ.lis objectiue prout est representata in conseptu precindente includat diferentias respectus ad illas ideo an hoc v.g. includat per tractatem et paucitatem qui sunt diferentie individuantes aut saltem includat postulantias ad tales diferentias, per quas diferentias et postulantias hoc univ.lis contineat plures hoies inter se distinctos realiter, et clare et confuse cognitos.

50. Resolutio vera et comunis inter reales philosophos docet naturam humanam v.g. que a p.r est multiplex in individuis, ita precindi ab istis per conseptum ut maneat objectiue una simplex natura, nec includat in tali conseptu diferentias individuantes nec respectus distinctos haud postulantias diversas ad tales diferentias. Et proinde in conseptu precindente solum representatur hoc 2.um essentiam comunem atque rationis quin etiam confuse representententur diferentie singulares

gradibus aliqui inter se aliquo modo distincti-
talis hō communis q. ē obiectum conceptus praescindentis
ē idem tiō q dati apt. multiplicabilis in individuis
nec distinguitur a quolibet gradu hoīs 2.um dari
hoīs distinguitur tamen virtualiter a quolibet gra-
du hoīs 2.um ratiōe rationem hoīs singularis.
3.º hō singularis praeter ratione hoīs includit
etiam singlitatem idest differentiam individua
antem de quo infra. ita ex parte multis
in solis divus tomas, pater suarius pater vas
quius rubius granadus fonsela. Conimbricenses patres
Complutenses et alii quos sequitur suares lusita
nus in logica tractatu 3.º n.º 68. licet ali
quos praecipue divum tomam et magnum suarium
vero alii referant pro contraria s.nª sed cum
tota lis sit de patronis in re mera phicā n̄ mul
tum curandum.

§ 1. probatur resolutio communi sed ipsilati fun
damento; solae differentiae sunt causae formales, per quas na
tura fit divisa, multiplex et singularis; sed per conceptum
objective praescindentem auferuntur differentiae ergo in conceptu
manet una simplex natura. Maior ē certa ac a in rea
libus, minor etiam ergo aquiuo omnes praescindentes.
Consequentia probatur. implicat dari effectum formalem
sine causa formali. sed differentiae sunt causae formales
per quas gradus natura petri et pauli distinguuntur inter
se. ergo sublatis per illum differentiis tollitur mul
tiplicitas et distinctio inter gradus. ergo hō manet
objective una simplex natura atis vocatis et n̄ dantur
isti et illi gradus naturae inter se distincti.

§ 2. .. Confirmatur 1.º q.ª licet, ab esse est
causa

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

causa formalis patiendi album ita dria
e causa formalis faciendi diferre et distingui
unum gradum ab alio: sed implicat quod ma-
neat paries albus ablata albedine ergo etiam im-
plicat quod maneat gradus diferentes et disti inter se abla-
tis per istam drias. Confirmatur 2º quia abla-
ta causa formali quae reddit quantitatem actua-
liter impenetrattam manet quantitas actualiter pe-
netratta a alia quantitate ergo etiam ablatis driis
quae sunt causa formalis distinctionis manet de gradus
actualiter indistincti objective quoad nos. Dices
sicut conceptus representans hominem
precisum non representet multos gradus hominis ex
parte in objecto tamen ex parte objecti danti tales gradus li-
cet multi homines inadequati inter se disti ergo etiam.
R. distingo antecedens danti ex parte objecti precise pro-
ut representati intentionaliter nego antecedens,
enim non representententis inter se distinctis non dati intenti-
onaliter ex parte objecti. et hoc docet vera realium. S.ri
si enim ex parte objecti cogniti agnoscit plures homines
inadequatos inter se distinctos uti nostris relabimur in S.ram
integralium.

Subsectio 1ª

Regitur S.ra nominalium.

§3. S.ra nominalium cujus nobiles patro-
nos reticimus non precisionem objective ad 23
non admittit precisiones objectivas sed tantum precisio-
nes ex parte actus quas vocant precisiones formales qui-
bus scilicet illis cognosci ac exprimere ut principium ac-
tionum sentiendi et confusa etiam cognoscit ex
parte objecti diferentias actus scilicet rationale et irratio-
nale igitur

cum igitr nullam admittat precisionem perfectam ex pte obti inde e qd mam sui urtis ex pte obti incurrat drias confuse cognitas. Unde in hoc cu hoi utis nihil aliud e ex pte obti nisi na humana expresse cognita et simul prius paulis atque alia individua humana confuse cognita per eandem cognitionem abstrahentem suum urtem.

S4. Precipuum fundamentum cujus Snt e implicantia in eo qd possit ctis cognosci vg at quin simul ex pte obti cognoscat confuse roate: hanc implicantiam satis explicatam et solutam relinco ano 24. Sed instabis que sunt eadem in uno 3o inbreatis sunt idem inter se: sed tris cognitionis principue atis e idem in uno 3o et roati. go roate tris dicte cognitione identificantur. Probatr minor tris dicte cognitiones e idem cum ati: sed roate e idem cum eodem obti. go tris dicte cognitiones et roate sunt idem in uno 3o go identificatr. R falso supponi tria cognitionis principue atis e quid alia modo distincti ab ipso ati. qd si velit at et roate inter se distingui et n distingui in nostra Sa respondere distingui a p.r. distingui vero per illud qd nihil aliud e quam representari at quin eadem cognitione represententr roate: si vero loquatr de ati ut prout e idem cum tris in prioribus postea solvendum e proloquinon, que sunt eadem in uno 3o.

SS. Si autem querant unde proveniat formis intentionalibus istis attribus ctis virtus distinguendi intentionaliter